

Целікова А. С.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса

ВИКОРИСТАННЯ ПОНОВЛЮВАНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ НА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ

Енергозабезпечення в значній кількості сільських населених пунктах країни характеризується низькою якістю послуг з енергопостачання і високою залежністю від впливу природних умов (вітри, обледеніння, снігопади). Пікові навантаження на електромережі у зв'язку з розвитком систем нагріву, вентиляції і кондиціонування повітря призводять до зривів у поставках електроенергії. Разом з високою вартістю електроенергії і газу, загальнодержавними тенденціями до зростання вартості 1кВт та 1 м³ газу формується об'єктивна потреба в пошуку шляхів використання альтернативних відновлювальних джерел електроенергії, зокрема сонячної.

Перевагами систем накопичення та використання сонячної енергії є те, що за обсягами вони можуть бути орієнтовані як на потреби індивідуального користувача, так і підприємства в цілому.

Використанню сонячної енергії в сільській місцевості сприяє «зелений» тариф - спеціальний тариф, за яким закупається електрична енергія, отримана з альтернативних джерел енергії.

На впровадження систем сонячного енергозабезпечення домогосподарствами націлена Постанова Національної комісії «Про встановлення «зеленого» тарифу для приватних домогосподарств». В ній зазначається, що відповідно до чинного законодавства устанавлюється «зелений» тариф для приватних домогосподарств, які виробляють електричну енергію з енергії сонячного випромінювання об'єктами електроенергетики, які вмонтовані (встановлені) на дахах та/або фасадах будинків, будівель та споруд, величина встановленої потужності яких не перевищує 10 кВт, та введені в експлуатацію: з 01 січня 2015 р. по 31 грудня 2019 р. – 350,41 коп/кВт·год; з 01 січня 2020 р. по 31 грудня 2024 р. – 311,47 коп/кВт·год; з 01 січня 2025 р. по 31 грудня 2029 р. – 272,54 коп/кВт·год.

Використання сонячної енергії в житловому секторі та сільськими господарюючими суб'єктами дозволить: підвищити рівень економічності і екологічності енергозабезпечення; покращити умови праці фахівців сільськогосподарських підприємств, інших господарюючих суб'єктів на селі; вирішити проблему енергозабезпечення окремо розташованих об'єктів, які не приєднані до мереж централізованого електропостачання або якість останніх є незадовільною; знизити обсяги споживання та залежність від невідновлювальних джерел палива, що є стратегічною задачею загальнодержавного рівня та інше [1].

1. Ажаман І. А. Науково-економічне забезпечення розвитку промислового і цивільного будівництва в сільській місцевості: монографія / І. А. Ажаман. – Одеса: Одеська державна академія будівництва та архітектури, 2016. – 392 с.